

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر سیستم حمل و نقل بر کاربری زمین شهری

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات مدیریت ترافیک، دوره 17، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

امیررضا ممدوحی - دانشیار، دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

محمود رحمانی - کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

محمدحسین عباسی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی حمل و نقل، دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارتباط حمل و نقل و کاربری زمین، از مفاهیم اساسی و زیربنایی در مطالعات حمل و نقل است. در نتیجه این ارتباط تنگاتنگ، عدم توجه کافی به اثرات متقابل سیستم حمل و نقل و کاربری زمین، باعث عدم کارایی سیاست های کنترل ترافیک می شود. در چند دهه گذشته، مطالعات فراوانی در زمینه بررسی ارتباط سیستم حمل و نقل و کاربری زمین صورت پذیرفته، اما هم چنان تاثیر متغیر های حمل و نقلی بر کاربری زمین، به صورت کمی و مجزا مشخص نیست. اکثر مدل های پیشین، آثار سیستم حمل و نقل را به صورت کلی و در قالب پارامتر زمان یا هزینه سفر در نظر گرفتند. هدف این پژوهش، بررسی کمی اثر سیستم حمل و نقل و سیاست های محدودیت ترافیک بر الگوی کاربری زمین شهری است. روش: در این راستا، به منظور آشنایی با چالش های اجرایی مسئله موردنظر و استفاده از داده های واقعی، نواحی ۵۶۰ گانه ترافیکی شهر تهران، به عنوان محدوده مورد پژوهش انتخاب شده است. مدل های ارائه شده در این مقاله لوجیت دوگانه بوده و مجموعه گزینه ها، شامل کاربری مسکونی و غیرمسکونی است. نتیجه گیری: نتایج مدل سازی، نشان دهنده تاثیر متغیر های حمل و نقلی مرتبط با سیستم اتوبوس رانی و تاکسی رانی در جهت کاهش مطلوبیت سکونت به دلیل بیشتر بودن اثر مزاحمت نسبت به دسترسی و تاثیر مثبت متغیر مرتبط با سطح معابر، در جهت افزایش مطلوبیت سکونت در یک ناحیه است.

کلمات کلیدی:

سیستم های حمل و نقل، کاربری زمین، لوجیت دوگانه، زیرساخت های حمل و نقل، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1900988>

